

DE TOGGENBURGERS IN ZWITSERLAND

Het oorspronkelijke fokgebied van de geiten van dit ras zijn de districten Obertoggenburg en Werdenberg in Zwitserland. Thans heeft men in verschillende kantons (provincies) Toggenburger geiten. In het kanton St. Gallen heeft men 22 geitenfokverenigingen, in Schwyz 12 en in Luzern 2 geitenfokverenigingen, die zich met de fokkerij van Toggenburger geiten bezig houden. Verder vindt men ze nog in Zürich, Aargau en Glarus.

De Toggenburgers heeft men naar tal van landen geëxporteerd en genoemd kunnen worden: Noord-Amerika, Engeland, Nederland, Duitsland, Oostenrijk, Italië, Brazilië, Argentinië en Griekenland. Vooral in landen met een warm klimaat schijnen de Toggenburger geiten zich uitstekend aan te passen.

De Toggenburger geit is geschikt zowel voor het houden op stal, in de weide als in de bergen. De gemiddelde productie van de geiten van dit ras is in Zwitserland bevredigend, n.l. in 1953-'54 in St. Gallen 764 kg melk, in Luzern 713 kg en in Schwyz 745 kg. Wanneer men rekening houdt, dat een volwassen geit plm. 50 kg weegt en dat deze productie bereikt werd met bijna uitsluitend voeder van eigen bedrijf, dus zonder aangekocht krachtvoeder, dan kan men met deze productie zeker tevreden zijn. Men heeft ook dieren met een gemiddelde productie van meer dan 1000 kg. De uitvoering van de melkcontrole bij geiten, die in de bergen geweid worden, is vooral wat het vetgehalte-onderzoek betreft zeer moeilijk. Vaak bepaalt de melkcontrole zich tot het vaststellen van de hoeveelheid melk. Van een aantal dieren is echter ook het vetgehalte van de melk onderzocht en dit was voor de Toggenburger geiten gemiddeld 3.74 %.

De vruchtbaarheid van de Toggenburger geiten is uitstekend en de oudere dieren werpen jaarlijks bijna altijd twee lammeren.

De t.b.c.-bestrijding is in het gehele fokgebied doorgevoerd en men is bijna zover, dat men kan zeggen, dat dit gebied t.b.c.-vrij is. De bekendste markt voor geiten van het Toggenburger ras, n.l. te Rapperswil, was in 1954 voor het eerst een markt van t.b.c.-vrije geiten.

Men is zeer actief om de melkcontrole zo algemeen mogelijk te maken en om alleen bokken te gebruiken van gecontroleerde moeders. Men acht de tijd niet ver meer, dat er alleen bokken gestationneerd zullen worden van gecontroleerde moeders. Men wil in de toekomst doorvoeren, dat oudere geiten alleen in het stamboek opgenomen worden als ze een goede melklijst hebben.

Wat het type betreft wenst men geiten met een goede borstdiepte, ruim achterstel en goed beenwerk. De beoordeling van de uier wordt van zeer groot belang geacht.

Ter vergelijking met de dieren in Drente is het waarschijnlijk wel eens aardig de maten op te geven van de dieren, die in 1954 op de grote Nationale tentoonstelling te Luzern voorgebracht werden.

Maat	Gemiddeld van 14 dieren
Schofthoogte	73,2 cm
Borstdiepte	33,6 cm
Borstbreedte	23,6 cm
Borstomvang	87,9 cm
Levend gewicht	60,3 kg

De vier bokken kwamen aan een gemiddeld levend gewicht van 71,5 kg.

S. DE JONG Szn.